

О. В. КУЛЬТЕНКО

*Олександр Володимирович Культенко, здо-
бувач ад'юнктури Київського національного
університету внутрішніх справ*

ПРАВОВІ ЗАСАДИ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАЦІВНИКІВ НЦБ ІНТЕРПОЛУ В УКРАЇНІ ТА В ДЕЯКИХ ІНШИХ ДЕРЖАВАХ

Актуальність для сучасних умов становлення України у суспільних відносинах європейського рівня правових засад діяльності працівників РА НЦБ Інтерполу укладає фундамент міжнародного співробітництва в боротьбі зі злочинністю, що є об'єктивною умовою функціонування міжнародного співробітництва в боротьбі зі злочинністю. Використання у практичній роботі працівниками цієї організації таких важливих функцій як координація роботи поліцейських відомств, інформаційне забезпечення боротьби з транснаціональною злочинністю, здійснення спільних заходів щодо затримання та екстрадиції небезпечних злочинців стає більш якісним і раціональним в обумовленні безумовних засад, які є вкрай важливою опорою у роботі.

Питання правових засад діяльності працівників НЦБ Інтерполу в Україні у боротьбі зі злочинністю та міжнародно-правового статусу Інтерполу висвітлювалися О.М. Бандуркою, Л.Д. Тимченком, В.Г. Буткевичем, В.С. Овчинським, Д.О. Компанійцем, Г.О. Душейком, В.А. Некрасовим, В.Я. Мацюком, Д.О. Компанійцем, В.Б. Смеліком, В.Д. Сущенком, А.С. Мацко та іншими авторами. Висвітлення правових засад діяльності працівників Інтерполу в інших державах автору цієї статті (окрім, звичайно, В.С. Овчинського) невідомі.

Діяльність Міжнародної організації кримінальної поліції Інтерполу у світлі співробітництва держав у боротьбі з організованою злочинністю є предметом ряду як фахових досліджень, так і популярних статей. Проте правові засади діяльності працівників Національного центрального бюро Інтерполу в Україні (або Укрбюро Інтерполу) залишаються недостатньо дослідженими. Автори зазвичай підкреслюють, що національні центральні бюро є одночасно структурними підрозділами Інтерполу і поліцейськими органами держав-членів і що, з точки зору міжнародного і внутрішнього права, такий статус національних центральных бюро є унікальним¹. При цьому фахівці нерідко оминають питання правового статусу власне Укрбюро Інтерполу. Між тим, без з'ясування правового статусу тієї чи іншої інституції важко осмислити правові засади її діяльності. Автор цієї статті має на меті окреслити правові засади діяльності працівників НЦБ Інтерполу в Україні з акцентом на правових статусах Укрбюро Інтерполу, його робочого апарату і територіальних підрозділів та порівняти статус Укрбюро Інтерполу із статусами аналогічних інституцій деяких інших держав. Переконалий, розуміння всіма працівниками НЦБ Інтерполу в Україні особливостей статусу Укрбюро Інтерполу сприяло б більш якісному виконанню покладених на них завдань.

Офіційний веб-сайт Укрбюро Інтерполу повідомляє, що нормативними актами, які безпосередньо встановлюють засади діяльності робочого апарату НЦБ Інтерполу є: Статут Міжнародної організації кримінальної поліції – Інтерпол; Положення про національ-

не центральне бюро Інтерполу, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 25 березня 1993 р. № 220; Інструкція про порядок використання правоохоронними органами можливостей Національного центрального бюро Інтерполу в Україні у попередженні, розкритті та розслідуванні злочинів, затверджена спільним наказом Міністерства внутрішніх справ України, Генеральної прокуратури України, Служби безпеки України, Державного комітету у справах охорони державного кордону України, Державної митної служби України, Державної податкової адміністрації України від 9 січня 1997 р. № 3/1/2/5/2/2; Наказ МВС України від 15 лютого 1995 р. № 104 «Про створення підрозділів Укрбюро Інтерполу та Типові завдання та функції підрозділів Укрбюро Інтерполу в головних управліннях, управліннях МВС України в Криму, областях, містах Києві та Севастополь»; Інструкція про приймання осіб, які підлягають видачі (екстрадиції) з держав, що не мають спільних кордонів з Україною та не є членами СНД, затверджена наказом МВС України від 24.05.2005 № 369².

Не важко помітити, що у цьому переліку не значаться закони. Так, жоден закон України не містить згадки про НЦБ Інтерполу в Україні, хоча, безумовно, правовим підґрунтям діяльності НЦБ Інтерполу в Україні є і Конституція України (ст. 116)³, і Закон України «Про міліцію» (ст. 8)⁴, і Кримінально-процесуальний кодекс України (ст. 31)⁵; і Закон України «Про оперативно-розшукову діяльність» (ст. 6, ст. 7)⁶; і Закон України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» від 30 червня 1993 р. (ст.ст. 5-7)⁷. Крім того, діяльність працівників НЦБ Інтерполу в Україні регулюється Положенням про Міністерство внутрішніх справ України, затвердженим Указом Президента України від 17 жовтня 2000 р. № 1138 (п. 6, п. 10)⁸; указами Президента України від 6 лютого 2003 р. № 84 «Про невідкладні додаткові заходи щодо посилення боротьби з організованою злочинністю і корупцією» (п. 9)⁹, від 22 липня 2003 р. № 740 «Про заходи щодо розвитку системи протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансування тероризму» (п. є)¹⁰ та від 9 лютого 2004 р. № 175 «Про систему заходів щодо усунення причин та умов, які сприяють злочинним проявам і корупції» (п. V-2)¹¹; Постановою Кабінету Міністрів України «Про представника Національного центрального бюро Інтерполу в Міжнародній організації кримінальної поліції – Інтерпол від 11 серпня 2004 р. № 1043¹²; Положенням про основи організації розкриття органами внутрішніх справ України злочинів загальнокримінальної спрямованості, затвердженим наказом МВС України від 30 квітня 2004 р. № 458 (п. 2: 2.5, 2.14; п. 4: 4.21)¹³. Існує ще й низка міжнародних договорів України, в тексті яких прямо передбачена можливість обміну інформацією через Міжнародну організацію кримінальної поліції – Інтерпол.

Світло на питання про правовий статус НЦБ Інтерполу в Україні проливає насамперед згадувана вище постанова Кабінету Міністрів України №220 «Про Національне центральне бюро Інтерполу» від 25 березня 1993 р., якою встановлено, що взаємодія правоохоронних органів України з компетентними органами зарубіжних держав щодо вирішення питань боротьби із злочинністю, що має транснаціональний характер або виходить за межі країни, здійснюється лише через Національне центральне бюро Інтерполу. Цією ж постановою встановлено, що Міністерство внутрішніх справ України виступає як Національне центральне бюро Інтерполу, передбачено утворення робочого апарату НЦБ та затверджено Положення про національне центральне бюро Інтерполу. Із цієї урядової постанови видно, що йдеться не про створення НЦБ як органу, а про надання МВС певного статусу у певних відносинах.

Такий статус Укрбюро Інтерполу закріплений і в Положенні про Національне центральне бюро Інтерполу – документі, який, власне, і визначає безпосередньо правові засади діяльності НЦБ Інтерполу в Україні. Зокрема, Положенням встановлено, що повноваження Укрбюро Інтерполу покладаються на МВС (в рамках якого створюється робочий апарат Бюро), що Укрбюро Інтерполу у своїй діяльності керується Конституцією України та законодавчими актами України щодо боротьби із злочинністю, міжнародними договорами України, Статутом та іншими нормативними документами Інтерполу, нормативними актами МВС, а також цим Положенням. Основні завдання Укрбюро Інтерполу цим Положенням визначені як: координація діяльності правоохоронних ор-

ганів країни у боротьбі зі злочинністю, що має транснаціональний характер або виходить за межі країни; забезпечення взаємодії з Генеральним секретаріатом та відповідними органами держав – членів Інтерполу в боротьбі зі злочинністю; оцінка рівня поширення в Україні злочинності, що має транснаціональний характер, і загрози злочинної діяльності громадян України за кордоном. Відповідно до цих завдань Положенням визначені функції Укрбюро Інтерполу.

Цим же положенням встановлено, що робочий апарат Укрбюро Інтерполу є самостійним структурним підрозділом центрального апарату МВС, його очолює керівник, який призначається наказом МВС, а структура і штати робочого апарату Укрбюро Інтерполу затверджуються міністром внутрішніх справ.

Інструкцією про порядок використання правоохоронними органами можливостей Національного центрального бюро Інтерполу в Україні у попередженні, розкритті та розслідуванні злочинів ще раз закріплено, що підрозділом, на який безпосередньо покладається організація виконання функцій МВС України як Національного центрального бюро Інтерполу, є робочий апарат Укрбюро Інтерполу.

Отже, НЦБ Інтерполу в Україні – це є МВС України, а не галуzeвий підрозділ МВС. Варто зазначити, що Положенням про кримінальну міліцію України, затвердженим наказом МВС України № 62 від 26 січня 1997 р. «Про кримінальну міліцію України»¹⁴, статусом головного управління наділене НЦБ Інтерполу в Україні – тобто МВС України.

Виникає запитання: а який же статус Робочого апарату НЦБ Інтерполу в Україні? Варто ще раз звернутися до Положення про Національне бюро Інтерполу, яким встановлено: робочий апарат Укрбюро Інтерполу є самостійним структурним підрозділом центрального апарату МВС. При цьому він не є галуzeвим підрозділом МВС. Так, ст. 7 Закону України «Про міліцію», яка визначає організацію міліції та її підпорядкованість, не надає Укрбюро Інтерполу статусу окремого галуzeвого підрозділу, як, наприклад, державній автомобільній інспекції.

Що стосується статусу територіальних підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні, то він визначений наказом МВС від 15 лютого 1995 р. № 104 «Про створення підрозділів Укрбюро Інтерполу», яким у структурі головних управлінь, управлінь МВС України в Криму, областях, містах Києві та Севастополі створено підрозділи Укрбюро Інтерполу¹⁵. Підкреслюю, що йдеться про територіальні підрозділи Укрбюро Інтерполу, а не територіальні підрозділи робочого апарату Укрбюро Інтерполу.

З огляду на вищевикладене, зокрема на те, що Міністерство внутрішніх справ України має статус головного управління НЦБ Інтерполу в Україні, можливе виникнення запитань на зразок: а чи не надто складну створено в Україні структуру, яка називається Національне центральне бюро Інтерполу? Вважаю, щоб відповісти на це запитання, слід ознайомитися з прикладами інших держав – членів МОКП.

Наприклад, у Російській Федерації Національне центральне бюро Інтерполу – це структурний підрозділ МВС. Згідно з Положенням про Національне центральне бюро Інтерполу (затвердженим постановою уряду РФ від 14 жовтня 1996 р. №1190), Національне центральне бюро Інтерполу – це підрозділ кримінальної міліції, який входить до складу центрального апарату міністерства внутрішніх справ Російської Федерації, має статус головного управління, є органом із співпраці правоохоронних та інших державних органів РФ з правоохоронними органами іноземних держав – членів Інтерполу і Генеральним секретаріатом Інтерполу¹⁶. А Типове положення про територіальний підрозділ (філіал) Національного центрального бюро Інтерполу (затверджене наказом МВС РФ від 3 червня 1997 р. № 333 «Про додаткові заходи з реалізації постанови Уряду Російської Федерації від 14 жовтня 1996 р. № 1190» (із змінами від 10 жовтня 1997 р.)) передбачає, що територіальний підрозділ (філіал) Національного центрального бюро Інтерполу – це підрозділ кримінальної міліції, який входить до складу міністерства внутрішніх справ, головного управління, управління внутрішніх справ суб'єктів Російської Федерації на правах управління, самостійних відділу, відділення¹⁷.

Подібно до Російської Федерації встановила правовий статус для свого НЦБ Республіка Білорусь.

Як повідомляє офіційний сайт Міністерства внутрішніх справ Республіки Білорусь¹⁸, постановою Ради Міністрів Республіки Білорусь №774 від 10 листопада 1993 р.

утворено Національне центральне бюро Інтерполу. На виконання цієї постанови уряду наказом Міністерства внутрішніх справ Республіки Білорусь від 10 грудня 1993 р. в центральному апараті Міністерства внутрішніх справ створене НЦБ Інтерполу в Республіці Білорусь.

Постановою Прокуратури Республіки Білорусь і МВС Республіки Білорусь 30 квітня 2003 р. № 108/13 затверджена Інструкція про забезпечення інформаційної взаємодії в рамках Інтерполу, що визначає умови і порядок інформаційної взаємодії органів внутрішніх справ Республіки Білорусь, інших державних органів Республіки Білорусь з правоохоронними органами іноземних держав – членів Міжнародної організації кримінальної поліції – Інтерполу з питань попередження злочинності і боротьби з нею.

З метою підвищення ефективності взаємодії правоохоронних органів Республіки Білорусь з правоохоронними органами іноземних держав наказом Міністерства внутрішніх справ від 14 січня 2005 р. № 9 у складі управлінь кримінального розшуку ГУВС Мінмиськвиконкому і УВС облвиконкомів створені групи по взаємодії з НЦБ Інтерполу.

Наказом МВС Республіки Білорусь від 3 жовтня 2005 р. № 313 затверджено нове Положення про Національне центральне бюро Інтерполу в Республіці Білорусь. Згідно з Положенням про НЦБ Інтерполу, Бюро – це структурний підрозділ МВС на правах самостійного управління, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, основним завданням якого є забезпечення взаємодії правоохоронних органів Республіки Білорусь з правоохоронними органами інших держав – членів Інтерполу в протидії злочинності, що має міжнародний (транснаціональний) характер.

Складовими правоохоронних відомств є національні центральні бюро Інтерполу й ряду інших держав. Як розповідає В.С. Овчинський¹⁹, НЦБ Інтерполу Австрії є складовою частиною Підвідділу D (Служби кримінальних переслідувань) Генерального директорату громадської безпеки і складається з центрального агентства по боротьбі з незаконним обігом наркотиків, підрозділу з кримінальних переслідувань, підрозділу з боротьби з організованою злочинністю, судово-медичної лабораторії, апарату радників з міжнародного співробітництва по лінії кримінальної поліції і науково-дослідницького підрозділу. Ці підрозділи контролюють роботу всіх підпорядкованих органів і служб у сфері діяльності кримінальної поліції в боротьбі з організованою злочинністю.

Департамент С (Департамент кримінальних розслідувань) одночасно здійснює функції НЦБ Інтерполу в Кіпрській Республіці²⁰. Будучи центральним департаментом Головного управління поліції, він виконує координуючі функції і за необхідності надає допомогу іншим поліцейським службам. Як провідний орган з розслідування злочинів він має всі повноваження у сфері координації і нагляду за розслідуванням тяжких злочинів на території країни. Департамент С, він же НЦБ Інтерполу, підпорядкований начальнику поліції і заступнику начальника поліції з оперативних питань і діє від його імені. Виступаючи як НЦБ Інтерполу, департамент С може звертатися з проханнями про надання допомоги до судових і поліцейських органів іноземних держав і надавати допомогу за їх запитами. Безпосередньо роботою, пов'язаною з розслідуванням міжнародних кримінальних справ, займається спеціальний апарат Департаменту С, який є координатором усіх зарубіжних контактів.

Національним бюро Інтерполу в Фінляндії виступає Міжнародний відділ Національного бюро розслідувань²¹, у віданні якого знаходяться всі питання міжнародної співпраці. Національне бюро розслідувань виконує всі основні функції в сфері розслідування кримінальних злочинів і надає допомогу іншим поліцейським органам в галузі судово-медичної експертизи і технічних засобів. Воно також відповідає за підтримання інформаційних систем поліції. З метою оптимізації надання допомоги місцевим органом поліції Бюро має свої відділи в кожній губернії.

НЦБ Інтерполу Франції є складовою частиною Центрального управління кримінальної поліції в рамках Відділу міжнародних відносин. Головний директор кримінальної поліції є головою французького НЦБ Інтерполу²².

НЦБ Інтерполу Норвегії працює в складі Національного бюро кримінальних розслідувань²³, яке складається з кількох відділів: лабораторія судово-медичної експер-

тизи, відділ дактилоскопічної картотеки, відділ розслідувань, відділ кримінальних обліків, центральний департамент з проблем нелегальної імміграції. Норвезьке НЦБ відповідає за наступні напрями: телекомунікації, відповіді на запити, централізований облік всіх людей, які знаходяться в розшуку, а також розшукуваних транспортних і водних засобів, комп'ютерний облік осіб, що зникли безвісти, і Центр автоматичного пошуку даних. Секція обліку оперативних даних, яка становить іншу половину Відділу кримінальних обліків, відповідає за ведення загальнонаціональних обліків з кримінальних та інших поліцейських справ, загальнонаціональних обліків кримінального розшуку, фотокартотеку і облік краденого майна. НЦБ Інтерполу в Осло де-факто має доступ до інформації, яка зберігається в більшості національних банків даних та обліків.

НЦБ Інтерполу в Польщі є автономним підрозділом у структурі кримінального розшуку при Генеральному управлінні поліції країни²⁴. Директор НЦБ безпосередньо підпорядковується заступнику начальника національних поліцейських сил. Оперативні працівники НЦБ наділені повноваженнями виконувати ті ж функції, що інші працівники кримінального розшуку, але на практиці займаються цим лише за надзвичайних обставин.

Національним центральним бюро Словенії виступає Департамент кримінальних розслідувань Міністерства внутрішніх справ²⁵. Посада директора Департаменту кримінальних розслідувань за статусом відповідає посаді заступника статс-секретаря.

НЦБ Інтерполу Іспанії входить до складу Генерального комісаріату кримінальних розслідувань і знаходиться в Мадриді. НЦБ складається з двох секцій: міжнародної судової співпраці і співпраці між поліцейськими силами різних країн. У першій працюють групи, які спеціалізуються у справах, пов'язаних з екстрадицією, боротьбою за наркотиками, розшуком викрадених автомобілів і творів мистецтва з судовими дорученнями. В іншій працюють групи, які спеціалізуються на боротьбі з фінансовими злочинами, злочинами проти особи, на боротьбі з тероризмом і організованою злочинністю²⁶.

НЦБ Інтерполу Швейцарії входить до складу Центрального поліцейського управління Швейцарії, яке є однією із структур Федерального управління поліції²⁷. Воно наділене винятковими повноваженнями з питань обміну інформацією між федеральними і кантональними поліцейськими організаціями.

НЦБ Інтерполу Туреччини, будучи постійним підрозділом Національних поліцейських сил, наділене спеціалізованими функціями: боротьба з контрабандою, тероризмом і дрібними злочинами, надає судову допомогу, здійснює аналіз, веде статистичний облік і забезпечує координацію зусиль офіцерів зв'язку поліції Туреччини, які відряджені до інших країн²⁸.

НЦБ Інтерполу Великобританії входить до Міжнародного відділення Національної служби кримінальних даних (SOCA)²⁹. Міжнародне відділення включає в себе підрозділ міжнародних даних, офіцерів зв'язку з Європи при Інтерполу і їхній штат, офіцерів зв'язку з боротьби з наркотиками (з Європи) і їхній штат і офіцерів зв'язку з Америки й інших частин світу. НЦБ не наділене оперативними можливостями, але може допомогти в опрацюванні запитів, які надходять до Великобританії та виходять з неї, використовуючи свій доступ до інформації, яка наявна як у рамках НЦБ (щодо міжнародних злочинів і злочинців), так і з інших підрозділів Національної служби кримінальних даних. У своїй діяльності НЦБ застосовує систему «глибокої спеціалізації», при якій кваліфікований персонал продовжує поглиблене вивчення конкретних питань у рамках своєї спеціалізації, тим самим накопичуючи з них знання і практичний досвід. Напрями спеціалізації включають боротьбу з наркотиками, крадіжками, шахрайствами, злочинами проти особи, роботу щодо розшукуваних злочинців і осіб, які зникли безвісти.

Будучи загальнонаціональним єдиним відомством з розслідування злочинів, Федеральна служба кримінальної поліції виконує функції НЦБ Інтерполу в Німеччині. Офіційний керівник – президент Федерального служби кримінальної поліції³⁰.

Таким чином, у більшості держав, вказаних В.С.Овчинським, НЦБ Інтерполу є підрозділом кримінальної поліції, тобто його складовою частиною. Виняток становить Німеччина, де Національним центральним бюро Інтерполу виступає загальнонаціональне правоохоронне відомство, а не його підрозділ.

На думку В.С.Овчинського, особливості в правовому статусі і організації діяльності різних НЦБ Інтерполу залежать від багатьох факторів: національного законодавства, національно-територіального поділу, участі в тих чи інших міжнародних угодах і конвенціях, традицій у діяльності правоохоронних органів держав, фінансових і кадрових можливостей поліцейських органів і т.п.

З цього, звісно, не випливає, що місце, яке виконавча влада нашої держави визначила НЦБ Інтерполу в структурі власних правоохоронних органів, є ідеальним – особливо у розрізі практичного застосування працівниками Робочого апарату НЦБ Інтерполу в Україні своїх повноважень.

Викладена у статті неузгодженість правового поля України накладає наслідки на регламентацію діяльності працівників – фахівців Робочого апарату НЦБ Інтерполу, це значною мірою впливає на можливість використання юридико-психологічного інструментарію для подальшого конкретного визначення напрямків оптимізації шляхом удосконалення організаційно – правового регулювання.

¹ Тимченко Л.Д. Международное право: Учебник. – Харьков: Консум; Ун-т внутр. дел, 1999. – С. 445.

² НЦБ Інтерполу в Україні [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://icpo.centrmia.gov.ua/pau.php>

³ Конституція України. Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року. Із змінами, внесеними Законом України від 8 грудня 2004 року № 2222 – IV. – К., 2006. – 123 с. – С. 68-69.

⁴ Оперативно-розшукова діяльність. Нормативно-правове регулювання // Ю.Я. Кондратьєв, О.М. Джужа, Д.И. Никифорчук, В.В. Матвійчук – К.: КНТ, 2005. – 552 с. – С. 281-283.

⁵ Там само. – С. 73.

⁶ Там само. – С. 48-51.

⁷ Там само. – С. 261-262.

⁸ Про Положення про Міністерство внутрішніх справ України: Указ Президента України від 17 жовтня 2000 року № 1138 // Офіційний вісник України. – 2000. – № 42. – С. 22-28.

⁹ Про невідкладні додаткові заходи щодо посилення боротьби з організованою злочинністю і корупцією: Указ Президента України від 6 лютого 2003 року № 84 // Урядовий кур'єр. – 2003. – № 6. – С. 14.

¹⁰ Про заходи щодо розвитку системи протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансування тероризму: Указ Президента України від 22 липня 2003 року № 740// Урядовий кур'єр. – 2003. – № 135. – С. 4.

¹¹ Про систему заходів щодо усунення причин та умов, які сприяють злочинним проявам і корупції: Указ Президента України від 9 лютого 2004 року № 175 // Офіційний вісник України. – 2004. – № 6. – С. 27.

¹² Постанова Кабінету Міністрів України «Про представника Національного центрального бюро Інтерполу в Міжнародній організації кримінальної поліції – Інтерпол від 11 серпня 2004 р. № 1043 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=1043-2004-%EF>

¹³ Положення про основи організації розкриття органами внутрішніх справ України злочинів загальнокримінальної спрямованості, затверджене Наказом МВС України від 30 квітня 2004 р. № 458 // Офіційний вісник України. – 2004. – № 27. – Т.2. – С. 375 – 384.

¹⁴ Душейко О.Г., Некрасов В.А., Мацюк В.Я., Компанієць Д.О. Міжнародний розшук: теорія і практика: Монографія // Державна податкова адміністрація України, Національний університет державної податкової служби України, Міністерство внутрішніх справ України, Луганський державний університет внутрішніх справ. – Київ: КНТ, 2006. – С. 83.

¹⁵ Наказ Міністерства внутрішніх справ України № 104 від 15 лютого 1995 р. «Про створення підрозділів Укрбюро Інтерполу».

¹⁶ Постановление правительства РФ от 14 октября 1996 г. № 1190 «Об утверждении Положения о Национальном центральном бюро Интерпола» [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon.kuban.ru/private/pp1190.htm>

¹⁷ Приказ МВД РФ от 3 июня 1997 г. № 333 « об утверждении Типового положения о территориальном подразделении (филиале) Национального центрального бюро Интерпола [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon.kuban.ru/private/pmvd333.htm>

¹⁸ Министерство внутренних дел Республики Беларусь [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://mvd.gov.by/modules.php?name=Content&pa=showpage&pid=273>

¹⁸ Овчинский В.С. Интерпол (в вопросах и ответах).- М.: ИНФРА – М, 2001. – С. 36 – 38.

¹⁹ Cyprus Police – Organisational Structure [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.police.gov.cy/police/police.nsf/dmlchart_en/dmlchart_en?OpenDocument

²⁰ National units. Finnish police. Organization. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.poliisi.fi/poliisi/home.nsf/pages/4220E90363910EA8C2256C2900432DB0?opendocument>

²¹ European police and justice systems - France [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.interpol.int/Public/Region/Europe/pjsystems/France.asp>

²² Regional activities - European police and justice systems - Norway [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.interpol.int/Public/Region/Europe/pjsystems/Norway.pdf>

²³ Komenda Główna Policji [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.policja.pl/portal/pol/66/863/Struktura_Komendy_Głównej_Policji_od_15_maja_2008.html

²⁴ POLICIJA [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.policija.si/portal_en/organiziranost/ukp/index.php

²⁵ European police and justice systems – Spain [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.interpol.int/public/Region/Europe/pjsystems/Spain.asp>

²⁶ Organization chart Federal Office of Police [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.fedpol.admin.ch/fedpol/en/home/fedpol/organisation.html>

²⁷ European police and justice systems – Turkey [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.interpol.int/public/Region/Europe/pjsystems/turkey.asp>

²⁸ SOCA Serious Organised Crime Agency [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.soca.gov.uk/>

²⁹ European police and justice systems – Germany [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.interpol.int/Public/Region/Europe/pjsystems/Germany.asp>

Отримано 14.10.2008

Резюме

Стремление Украины к европейскому сообществу выдвигает высокие требования к специалистам рабочего аппарата НЦБ Интерпола. Эта статья актуальна на сегодняшний день, так как обуславливает необходимость специального урегулирования юридическими механизмами статуса Укрбюро МОКП с целью практического его использования, повышения эффективности самой деятельности.